

וישלח - קעה ע"ב

באחד. מה שם ומה שבח? שם זה י"ה. השבח מהו? אלא זו בנטה ישראל שהיא (הלו בימרא ה"ס, שהוא ארכ"י) מתקנת שבח תמיד לקדוש ברוך הוא ולא שוקט, כמו שנאמר (שם פ) אליהם אל דמי לך אל החרש ואל השקט אל. משום שפהדור השבח היא מסדרת ומשבחת פמ"ד אליו, וכן שם ושבח אחד.

אודה כי בכל לבב, כמו שברוחו - ביצר הטוב וביצר הרע, משומם שהם נמצאים תמיד אצל האדם, כמו שנאמר (דברים י) בכל לבך, ובארוחה. בסוד ישרים ועדת - אלו הם ישראל שבל הדרגות מתחטרות בהם, לתנים ולויים, צדיקים וחסידים, ישרים. ועדת, כמו שנאמר (קהלת פ) נאכ בעדרת אל. והם סוד שהקדוש ברוך הוא מתחטר בהם.

ולכן ארך האלים לשבח את הקדוש ברוך הוא תמיד, משומם שהוא מתראה בשירים ותשבחות,ומי שיזרע לשבח לו להקדוש ברוך הוא כראוי, הקדוש ברוך הוא מקפל תפלו ומצילו. זהו שבתו (שם צ) אשגבתו כי ידעשמי וגוו', אריך ימים וגוו'.

פתח רבי יוסי ואמר, (שם ל) אמרה סתר לי מצור תצרכי רג'י פלטatsu בלבני סלה. אתה סתר לי - זה מצור תצרכי סלה. והוא ששה סתר בדרכיו ומגן לאדם שהולך בצל המורה, והוא מסתתר בצל כנפיו, שלא יכולים להרע לו. מצור תצרכי - מלמעלה וממלטה. למלטה יש לאדם יריים, אף למלטה לך גם, ומהו? זהו יציר הרע שהוא צר למלטה וצר למיטה. נמצא בעל ריב לאדם בועלם.

דא י"ה. שבחה מאן איהו, אלא דא בנטה ישראל דאייהו (הלו בנימ' ה"ס שהוא ארכ) מתקנא שבחה תדריך לקידשא בריך הוא, ולא אשתקפתה. כמה דעת אמר, (תהלים פ) אלהים אל קמי לך אל תחרש ואל תשקט אל. בגין דסדורא דשבחא איהי מסדרת ומשבחת תדריך לגביה. ובגין לך שמא ושבחא בחדא. אודה כי בכל לבב, כמה דאוקמה ביצר הטוב וביצר הרע, בגין דאיןון משתקחי תדריך לגביה דבר נש, כמה דעת אמר, (דברים ז) בכל לבך ואוקמה. בסוד ישרים ועדת, אלין איינון ישראלי בכל דראיון בהו מתעטרן בהני ולייאי, צדייקי וחסידי, ישרים. ועדת, כמה דעת אמר (תהלים פב) נאכ בעדרת אל. וαιנון רזאDKDשא בריך הוא אחטעטר בהו.

ובגין לך בעי בר נש לשבחא ליה לקידשא בריך הוא תדריך, בגין דאייהו אתרעי בשירין ותשבחן, ומאן דידע לשבחא ליה לקידשא בריך הוא כדקה יאות, קידשא בריך הוא קביל צלותיה ושביב ליה. הדא הוא דכתיב (תהלים צא) אשגבתו כי ידעשמי וגוו', אריך ימים וגוו'.

פתח רבי יוסי ואמר, (תהלים ל) אתה סתר לי מצור תצרכי רג'י פלטatsu בלבני טסובבני סלה. אתה סתר לי, דא קידשא בריך הוא דאייהו סתרא ומגן לבר נש דאוזיל בארכ'י דאורייתא, ואיהו אסתפר בצלא דגדפו דלא יכלין לאבאשא ליה. מצור תצרכי, מעילא ומתקא, לעילא אית ליה לבר נש מארי דבבוי, למפא אוף הבי נמי. ומאן איהו, דא יציר הרע, (זה קעט נ"א) דאייהו צר לעילא וצ'r למפא. ואלמלא יציר הרע, לא אשתקח מארוי דבבוי